

миндер в чердака, той не можа, както друг път, да заспи отведнаж. Салкъмът пак тихичко потропваше по стъклото, откъм воденицата се чуваше кречеталото — ту по-ясно, ту заглъхнало, все с същата звънлива, бърлива, несвършваща песничка. Някъде далеч селско куче мързеливо лаеше в мрака.

Той беше взел в леглото си шарената кратунка, и мислеше — как ще я издълбае утре, как ще учуди Дечо и Златана и как ще му завиждат те! Мярна му се личицето на Пенито, усмихнато, с гъсти мигли на пъстрите очи. И изведнаж, вместо него, неочаквано изникна Руска, също така както днес след обяд се бе изправила в реката, само че сега съвсем близо до него. Бялото ѝ, поръсено тук-там с капчици тяло, огряно от слънцето, само светеше ослепително. Тя гледаше момчето усмихната, приближаваше, приближаваше, докато найсетне се допря до него. Борю усети нейната гладка, хладна, като кратунката, кожа, затвори очи, примрял от срам и щастие. Сегне въздъхна дълбоко и в същия миг заспа.